

Sygn. akt I CNP 70/11

POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie ze skargi K. B. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w W.
z dnia 7 grudnia 2009 r., wydanego w sprawie
z powództwa W. Spółki z o.o.
przeciwko K. B., J. Z. i K. W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 kwietnia 2012 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Każde z wymogów przewidzianych w art. 424⁵ § 1 k.p.c., powinno być w skardze wyraźnie wyodrębnione i wypełnione, a więc skarga wymaga także wskazania, na podstawie art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c., przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne.

Wypełnienie obowiązku, o którym wyżej mowa nie może być zastąpione przez odwołanie się jedynie do podstaw skargi i ich uzasadnienia, ponieważ oba te elementy skargi są niezależne od siebie i spełniają, jako istotne elementy skargi, różne funkcje i cele (postanowienia SN z dnia 28 lutego 2006 r., I CNP 12/06 i I CNP13/06), dlatego nie mogą być one ujęte łącznie i powinny być odrębnie sformułowane i uzasadnione (postanowienie SN z dnia 2 marca 2006 r., IV CNP 16/06).

Ponieważ skarga K. B. nie zawiera odrębnego wskazania przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, to wobec braku niezbędnego wymogu skargi określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c. skarga podlega odrzuceniu (postanowienie SN z dnia 18 stycznia 2006 r. III CNP 1/06).

Wobec powyższego Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.